

udvikler sig paa forsvarlig Maade? Naar man paastaar, at Negerbefolkningen støtter sig til den danske Regering og siger, den behøver ikke at føje sig efter Lovene og efter Administrationen derude, saa vilde det maaske være ønskeligt, om Finansministeren, under hvem St. Croix sorterer, vilde bringe Klarhed til Veje i Forholdene, saaledes at baade Liv, Ejendom og Gods ikke, saaledes som det nu er Tilfældet, var i øjeblikkelig Fare.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem (Foss) rettede nogle Spørgsmaal til mig angaaende Forholdene paa St. Croix. Maaske tør jeg først sige, at de Lovforslag, som jeg ved denne Samlings Begyndelse fremsatte, naturligvis med Forsæt er blevet holdt tilbage af mig, da Forhandlingen med de Forenede Stater begyndte. Det ærede Medlem har nævnt disse Lovforslag; jeg husker ikke i hvilken Sammenhæng, men jeg mener, det er rigtigt straks at sige, at disse Reformforslag blev holdt tilbage af mig, da der syntes en Mulighed for, at Øerne overhovedet ikke mere vilde være under dansk Styre. Det var for Resten ret karakteristisk, hvorledes det gik mig med disse Reformforslag. De var paakaldte fra forskellige Sider. Saa snart de var blevet fremsat, blev de imidlertid i Pressen og andetsteds Genstand for den stærkeste Kritik, og den Dag, jeg havde den Ære at fremsætte dem for det høje Folketing, var her ikke den ringeste Opmærksomhed for Forslagene. Det kan naturligvis være min Skyld, fordi jeg ikke taler saa godt, som en Minister bør gøre, men det kan dog ogsaa være, at dette Forhold, som jeg ogsaa tidligere har iagttaget, skyldes den Omstændighed, at Interessen for Vestindien til syvende og sidst er overmaade ringe i den danske Befolkning og i den danske Rigsdag; den synes kun at vaagne begge Steder, naar Øjeblikket kommer for Øernes Afstaaelse; saa mærker man pludselig alle Steder en Interesse, der ikke var før.

Nu spørger det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) mig om, hvorledes jeg har tænkt mig at ordne Administrationen paa Øerne, hvis dette Forslag til Beslutning ikke gennemføres. Det ærede Medlem vil forstaa, at Regeringens Stilling netop er denne, at man maa ønske, at der nu med det samme tages Stilling til Forslaget, og at dette gennemføres, netop ogsaa af Hensyn til, at Administrationen bliver vanskelig, efter at et saadant Forslag er ført frem, har fundet Tilslutning

i store Partier paa Rigsdagen og endda kan ventes gennemført, hvis man skulde komme til Valg og faa en ny Rigsdag, thi det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har jo sagt, at han vil stemme for Forslaget, hvis Udsættelse ikke er mulig; jeg tænker, at han vil komme til den Mening — det kan ingen vide —, at Udsættelse ikke er mulig, og saa kan man vente, at Øerne om 2—3 Maaneder, naar Valget er afholdt, ikke mere vil tilhøre den danske Stat. Hvorledes skal Administrationen af disse Øer foregaa i Mellemtiden? Man være nok saa ivrig i sit Embede, man nære nok saa stærkt Ønske om at fyldestgøre den Pligt, der paahviler en — alle vil indrømme, at det er overmaade vanskeligt at træffe Bestemmelser i Mellemtiden. Jeg anfører dette paa Foranledning af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds som Begrundelse for, at det ikke var urimeligt, om ærede Medlemmer, der dog vil stemme for Salg, stemte derfor straks af Hensyn til Øernes Befolkning og af Hensyn til den store Vanskelighed, hvori de sætter ikke mig som Finansminister, men overhovedet vort Land, i det Tilfælde der skulde ske en Ulykke paa St. Croix eller andetsteds under den vedvarende Usikkerhed, som Befolkningen lever i med Hensyn til, om den vedblivende skal tilhøre Danmark eller overgaa til de Forenede Stater. Dette Forhold synes mig ikke helt ubetænkeligt. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds nævnedes, at der havde været og vedblivende var Usikkerhed for den hvide Befolkning derovre, den kunde frygte for Liv, Lemmer, Gods og Ejendom under de nuværende Tilstande. Det ærede Medlem rører der ved et Forhold, som er af den Beskaffenhed, at Tanken eller Ønsket om Øernes Afstaaelse maa opstaa hos ansvarlige Mænd og ledende Politikere. Den Omstændighed, at den farvede Befolkning er saa overmægtig overfor den ganske svage hvide Befolkning, gør netop, at Øernes Forhold slet ikke kan sammenstilles med en dansk Landsdels, som det ærede Medlem fra Ringkøbing gjorde. Disse Øer er i Virkeligheden befolkede af en helt anden Race end den danske, af Folk, der ikke taler Dansk, men Engelsk, og som i Virkeligheden slet ikke kan føle sig som Danske. Øerne har aldrig været danske og bliver aldrig danske i den Forstand, vi bruger Ordet her i Landet. Det ærede Medlem (Foss) spurgte mig altsaa, hvorledes jeg tænkte mig at beskytte den hvide Befolkning i Fremtiden. Dertil kan jeg svare paa samme Maade som tidligere: Saa længe der er Mulighed for Uro — jeg tør ikke sige, den bestemt er til Stede,